https://achterderug.nl

OOK EEN MOSTERDZAAD.

„Het koninkrijk der hemelen is," zegt Christus, „gelijk aan een mosterdzaad." En datzelfde geldt van zoo menigen arbeid voor dat Koninkrijk op den grooten wereldakker. Zoo ook van het even ontzaglijk groot als heerlijk werk, dat het *Britsch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap* verricht. Vóór meer dan een eeuw als kleine spruit begonnen, is het thans geworden tot een grooten boom, wiens takken zich uitbreiden over de gansche aarde.

Ook voor Nederland heeft het Genootschap een halve eeuw lang zeer veel gedaan. Eerst toen het Ned. Bijbelgenootschap de taak geheel kon overnemen, hield de arbeid van het B. B. B. hier — doch niet in onze buitenbezittingen — op. Thans is er nog een Nederlandsch Comité, dat het Genootschap van hier uit steunt. Laat mij als lid van dat Comité iets uit het jongste levensjaar van het B. B. B. mogen meedeelen.

Bij de kroning van den tegenwoordigen Russischen keizer waren niet minder dan 120 vertegenwoordigers van de rassen en stammen uit zijn rijk; alle verschillend in kleeding en taal. Kwamen tot het Bijbelgenootschap eens vertegenwoordigers van alle volken, aan welke het den Bijbel in hun moedertaal heeft gegeven, er zouden minstens 424 verschijnen, en wel uit Europa 75, uit Azië 152, uit Afrika 103, uit Amerika 32, en uit Australië 62.

Voorwaar welsprekende cijfers.

Alleen in het afgeloopen jaar verschenen 6 nieuwe overzettingen, in talen, in welke er tot dusver geen bestond. Voortdurend zijn geleerden met Bijbelvertalingen in den dienst van het Genootschap bezig, of ook met herziening. Voor de Abessyniërs is pas weer een Nieuw-Testament uitgegeven voor de 3 millioen bewoners der provincie Tigrië. De Japansche Bijbel wordt herzien, de Chineesche eveneens en de Koreaansche is bijna voltooid. Ook gaf men verschillende uitgaven in blindenschrift.

Ontzaglijk noemden wij den arbeid van het Genootschap. Niet zonder reden zeker, als men weet, dat in het laatste jaar ver over de *zes en een half millioen* exemplaren der H. Schriften zijn verkocht, het grootste getal dusver ooit bereikt, 685000 meer dan het vorige jaar.

De verkoop betrof: 843000 geheele Bijbels, 1198226 N. Test., 4578014 kleinere Schriftgedeelten.

De opmerkelijke toeneming dankt men vooral aan de ontwikkeling des Christendoms in Oost-Azië, een feit van groote beteekenis. Alleen naar China gingen *anderhalf millioen* exemplaren, die op enkele na alle verkocht werden. Ruim 350000 ex. plaatste men in Korea en ruim 300000 in Japan. Met de zendelingen van alle Protestantsche kerken werkt het Genootschap trouw saam.

De sterke landverhuizing in onzen tijd is de oorzaak, dat Bijbels in de meest verschillende talen naar alle oorden der wereld gaan. Dit wordt begrijpelijk, als men weet, dat bijv. Argentinië in Zuid-Amerika verleden jaar een kwart millioen landverhuizers kreeg, Spanjaarden en Italianen. 200000 verhuizers die naar Canada gingen, vertegenwoordigden 53 verschillende volken. Geen wonder, dat het derde deel der Bijbels, daar verkocht, niet-Engelsche zijn.

Zoo ook elders. Te Johannesburg in Transvaal bv., kan men den Bijbel verkrijgen in 79 onderscheiden talen, en te Jeruzalem zijn er verkocht in 25. Bijbels in 't Chineesch gaan naar Australië en in 't Maleisch naar de Kaap. Aan Syrische reizigers worden op Jamaïca en in Brazilië Arabische Testamenten verkocht. In Natal werken Indische colporteurs. Zelfs zag ik een plaat, voorstellende een klas *Perzische* kinderen, die in Canada van een colporteur onderwijs ontvangen.

Het genootschap heeft overal zijn winkels en werkt voorts krachtig door reizende verkoopers of colporteurs, van welke het er niet minder dan 1100 in dienst heeft. Deze verkochten in het afgeloopen jaar het verbazend getal van bijna *drie millioen* exemplaren der H. Schrift. Voor het eerst kon men colporteeren in Palestina. Dit geschiedde door een geloovig Armeniër, die te Hebron, Nazareth, Bethlehem en elders Gods Woord bracht. Naar Nazareth zat hij in den reiswagen met drie Roomsche priesters, twee Mohamedanen, een Turkschen soldaat en een geketenden roover. De colporteur nam een Turksch evangelie, de taal die de roover verstond, wiens geboeide handen echter het boek niet konden vasthouden. Dit deed nu de soldaat, terwijl de roover Luk. 15 voorlas. Hij wilde het Evangelie koopen, doch had geen geld, zoodat zijn geleider betaalde. Ten slotte kocht elk een Bijbel.

De colporteurs zijn geen eigenlijke zendelingen, al weten zij als het noodig is, zeer goed te spreken. De grootste zendeling is de Bijbel zelf.

Een jonge Japanner had den Bijbel onderzocht om hem te bestrijden, doch werd voor Christus gewonnen, en beleed zijn nieuw geloof. Dat wekte veel vijandschap. Een oud schoolmakker zei: „Geef dat boek hier, of ga het dorp uit!"

„Ik wil wel gaan," was het antwoord, „maar laat mij u eerst alles wat ik geloof mededeelen. Dan weten we allebei nauwkeurig, waarom ik hier word uitgedreven."

Dit werd goedgevonden. De jonkman kwam met zijn Bijbel tot de dorpelingen, verscheiden avonden, en het slot was — dat hij er velen won, en men een Zondagsschool stichtte.

Dit vertoornde den schoolmakker zeer. Toen deze met het Japansche leger naar Mantsjoerije moest, kreeg hij, tot zijn ergernis, een onderofficier, die mede een waar Christen was en hem een N.-Testament schonk. Doch de ontvanger nam zich vast voor, zoodra hij uit dienst was, het gehate boek te vernietigen.

Kort voor zijn terugkeer naar Japan was hij tegenwoordig bij de plundering van een Chineesch huis. Voor zich nam hij een prachtig wandversiersel, waarop spreuken waren geschilderd in fraaie letters. Toen bij zijn terugkeer zijn dorpsgenooten hem een feest bereidden, liet hij trotsch zijn buit zien, en las de spreuken, die er op stonden. Zijn vroegere vriend luisterde mee en zei ten slotte: „Maar dit zijn geen spreuken van een wijzen Chinees, zij zijn uit het Jezusboek, dat gij veracht en haat."

Toen sprak de ander diep getroffen: „Ik geef mij over. Die God van u en dat Boek van u heeft mij weten te vinden, waar ik ook ging. Nu wil ik het leeren kennen." Hij wenschte onderwijs in Gods Woord en later den doop.

Zoo werkt Gods Woord zelf, overal waar het komt.

Het is moeilijk, zich een recht denkbeeld te vormen van de uitgebreide werkzaamheid van 't Genootschap. Vraag bijv. iemand in hoeveel talen de Bijbel voor Europa wel zou overgezet zijn, en hij zal het misschien op 20 schatten. Maar het Bijbelgenootschap heeft de Schrift overgezet in *vijf en zeventig* Europeesche talen, waarvan enkele zelfs bij naam nagenoeg niet bekend zijn, zooals Karel en Samogit. Soms dient een vertaling slechts voor een enkele streek of land met geringe bevolking, die echter alleen *haar* taal verstaat. De Bijbel in het *Baskisch* bijv. dient voor de oude Baskische bevolking, aan weerszijden der Pyreneën in Frankrijk en Spanje. Deze taal vertegenwoordigt die der Kelten, de oudste bekende bewoners van Europa. Zij wordt slechts door enkele buitenlanders verstaan.

Slechts ééne overzetting is er, zoover ik weet, die niet bepaald noodig is. Zij betreft de vertaling van enkele deelen des Bijbels in het Friesch. Ook zijn er reeds een of meer vertalingen, die wel nooit meer gebruikt zullen worden. Want de Indiaansche stammen, voor welke zij dienden, zijn uitgestorven.

Na het lezen van dit alles zal het niemand verwonderen, dat reeds alleen het jaarverslag van het Genootschap een dik boekdeel vormt, met vele kaarten ter toelichting. Evenmin dat een vereeniging als deze, die nooit winstbejag bedoelt, voortdurend krachtigen steun behoeft. Wie dien geven wil, hoe gering ook, kan bij schrijver dezes terecht.

Vergeten we 't niet: Nederland heeft een schuld der dankbaarheid aan het B. B. B. tot op dezen dag. Daarbij, is er schooner taak dan de uitbreiding van de kennis des Heeren over het rond der aarde? A. J. HOOGENBIRK.